
Húsvét VII. hete

Vasárnap, B évben

(Ha Urunk mennybemenetelét Áldozócsütörtökön ünneplik)

ApCsel 1,15-17.20a.20c-26 ■ 1Jn 4,11-16 ■ Jn 17,11b-19

„Senki sem veszett el közülük, csak a kárhozat fia.”

Isten akarja, hogy nagy tetteinek ünneplésekor belepillantsunk a kárhozat rettenetes sötét és mélységbe hívó örvényibe.

Húsvét előtt a Nagyhét első három napján az evangéliumok szüntelenül Júdás árulásával foglalkoznak, és Nagypénteken sem húz spanyolfalat a Szentlélek a bal lator elé. Mi van, mi lesz ezekkel? Nem születtek áruló Júdásnak és káromkodó bal latornak ők sem. Sőt, Júdásról azt mondják az apostolok, hogy *„ő is részt kapott szolgálatunkból”*. Senkit nem rendel arra a sorsa, végzete, hogy elveszen, nincsen negatív predestináció.

Az írások csak azt *„jövendölik meg”*, ami a mindenkori ártatlan kivégzésekor bekövetkezik az emberi szabadság következményeként: a barátok, harcostársak között mindig van beépített ember, hogy az ártatlan lelki szenvedése még nagyobb legyen. Jézus értünk mondott tiszta világosságú imádságában is említi a sötétség titkát: a kárhozat fiát. Talán figyelmeztetés ez, hogy se Húsvéttól, se Pünkösdtől ne valami felületesebb ajándékot várjunk, mint magát az üdvösséget, a kárhozattól való megmenekülést, és mindehhez a végső állhatatosság kegyelmét.

Pünkösd nem ráadás a már szépen magától menő, büntelen vallási életünkre, hanem a kárhozatból való kimentés, hiszen a Lélek közlése maga a bűnbocsánat, a Lélek közlése az örök élet bennünk. Pünkösd első hatása éppen az, hogy az apostolokat hallgató emberek úgy érzik, hogy ezek a szavak szíven találták őket, és a Pünkösdkor megszülető Egyház azokból áll, akik hagyták magukat megmenteni. Természetesen a Lélek úgy ment meg, hogy Isten benső életének áramkörére kapcsolja rá életünket, így látványos karizmákkal is felékesíthet egyeseket. A karizmák azonban mulandók, miattuk akár még el is kárhozhatunk, ezért a mai Szentleckében arról beszél nekünk Szent János, ami örökkévaló: a szeretetről.

Az emberben a kárhozat lehetősége éppen a szeretettel van kapcsolatban. Az igazi szeretet visszautasítása maga a kárhozat. Ha Júdás igazán szerette volna Jézust, tudta volna azt, amit minden kinyilatkoztatás nélkül is tud az ember: hogy a szeretet megfizethetetlen. Ha eladok valakit, a kárhozat útjára léptem. A mammon-démon áll a legrettenetesebb bűnök mögött, és legjobban ő készíti elő a kárhozat útját. *„Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.”*